

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник
Присутности Христа

"СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?"

Ісаїї 21: 11

The Watchtower and Herald of Christ's Presence
Wartowa Basha (Ukrainian Edition) Monthly

VOL. LV МІСЯЧНИК № 10

Жовтень, (October) 1934

ЗМІСТ:

Ного Угоди (Часть 8)	147
Привернення	147
Часи Підкріплення	149
Докази	150
Намет Давида	150
Благословення Людей	151
Угоди Людей	152
Ного Засквіт (Часть 1)	153
Міста Прибіжця	154
"Невароком"	156
Кровоєстники	157
Старші	158
Ного Угоди (Часть 7, прод.)	160
Питання	160

Ви
Свідки
у мене,
що Я-БОГ,
говорить ЄГОВА
Ісв. 43: 12

© WTB 1934

Published Monthly By

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY
117 Adams Street - Brooklyn, N. Y., U. S. A.

OFFICERS

J. F. Rutherford President W. F. Van Amburgh Secretary

"Діти твої навчатиме сам Господь, і великий мир і гаразд буде поміж синами твоїми"—Ісаї 54:13.

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО УЧИТЬ

ЩО БОГА є єдиної, правдивої Бог, перебуваючий од віків до віків, Сатанізм же неба й землі й Дітей життя для усіх створінь; що Любоє був початком Писа творця й активним слугою в творенні всіх річей; що той Любоє тепер Господь Ісус Христос у славі, озвишений в небу славу на небі й на землі, і тепер є головним виконавцем Чинишним замірів Ісуса Христа.

ЩО ВСІ люди мають право для чоловіка, створили совершенного чоловіка для землі й поставили його на ній: що чоловік добровільно переступив Божий закон і був засуджений на смерть; що закінчення Божого гніву всі люди родилися грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і чоловік Ісус пережив смерті, щоб набути вину для всього роду людського; що Бог воскресив Ісуса до божественної природи й виславив його понад усіх творіння й понад усі імена і олягати Бога у небу славу.

ЩО ОРГАНІЗАЦІЯ БОГІН називається Спів, і що Ісус Христос є Головою її й призначеним царем світа, що помазав її вірні послідовники Ісуса Христа—се діти Співу, члени Божої організації і його свідки, котрих звани й призначені в свідкувати про найвищусть Богів, голосити про його заміри вигладом людства, про які навчає Біблія, й нести опис царства всім, що хотять слухати.

ЩО СВІТ скінчився й Божою посланню Господа Ісуса Христа на престолі влади, котрий скинув Сатану з неба й зачав устатковувати Божо царство на землі.

ЩО ПОМІЧ і благословенства для народів землі можуть прийти лише через дарство Богів під владою Христа, котра те царство вже тепер зачалося; що незалежно Господь аніцих статець організації й установах справедливості на землі, і що в тім царстві неба, що будуть податні спроведаним законам, будуть прихренені й будуть жити вічно на землі.

ЧИ ВАША ПРИНУМЕРАТА СКІНЧИЛАСЬ?

Для добрих прихрених "Вартової Башти" тут хочемо пригадати, і спитати, що нека прихрених виходить автоматично. Мишляючи котре друкує адреси з твх збудованих, що коли прихрених виходить, тоді вони виваля з дісти автоматично. Один місяць перед скінченням прихрених англійського видання свого журналу, пославши повідомлення в журнал і таке картку для відновлення прихрених. Про закінчення прихрених в чужих мовах, виславши повідомлення з посланим числом. Отже коли отримує повідомлення з журналом, то знає, що наша прихрених скінчилась. Повідку за отримаву передати чи то нову чи відновлену ми не виплавамо, хіба що о се зупинитися.

"СПРАВЕДЛИВИЙ ВОЛОДАР"

Іде одна нова книжечка! Книжечка "Справедливий Володар". Вона містить дві промови, котрі були вголослені через великий рад радів-свідків. "Виступи над Світом" і "Виступи Заря". Се є дуже гарна книжечка і кожній духовній чоловік повинен прочитати її, тому що в ній міститься інформація відносно прихрених теперішнього нещасного стану світа. Найбільш кожний свідок Богів повинен уважно прочитати її, як ринком і кожний Володар. Мишляючи прихрених свої книжечки вже в руках всіх зборів

МІСІЯ (ЖУРНАЛ)

Сей журнал виходить в тій цілі, щоб допомогти людям пізнати Бога Божу і його заміри, як про се навчає Біблія. Він містить в собі науку Святого Письма для помочи свідків Богів. Він уможливає систематичне студіювання Біблії для всіх своїх читачів і створює опис літератури яко поміч в таких студіях. Він поміщує відновлений матеріал для проповідання через радіо й для інших знарядів особного навчання з Святого Письма.

Він точно ґрунтується Біблії яко авторитету своєї науки. Він міцно стоїть в відділенні від усіх партій, сект або світських організацій. Він міцно стоїть в безпартійності по стороні царства Богів Божих під керівництвом Христа, його Любого Народу. Він не приймає догматичної міни, а радше заохочує до важкого й критичного розсудження свого звісту в світлі св. Письма. Він не мішається в жодні суперечності, ані його сторінки не отворені для персональних справ.

Річна Передплата

Річна передплата на Вартову Башту в Зауочних Державах виходить \$1.00, в Канаді й в інших краях \$1.50; в Великій Британії, Австралії, і в Південній Африці 7 ш. Передплата в Зауочних Державах треба вислати через поштовий переслав, експрес ордер, або банківний переклад. В Канаді, Англії, Південній Африці й Австралії, передплату треба вислати до відділу в тім краю. В інших краях можна вислати передплату до Бюро в Брукліні, але лише через міжнародний поштовий переслав.

Загальні Бюро

British 34 Clarendon Terrace, London, W. 2, England
Canadian 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario, Canada
Australasian 7 Bedford Road, Strathfield, N. S. W., Australia
South African Boston House, Cape Town, South Africa

Простіть в кождім случаю адресувати на імя Товариства

(Сей журнал виходить на кількох мовах.)

Для бідних, що не можуть заплатити за сей журнал, а шире бажають його читати, виславши даром, если о се попросити. Ми радіємо бажавмо помочи таким потребуючим, але після поштової реґули, вони мають прослати писемну відписку кожного року.

Увага для передплатників: Повідку за отримаву передплату чи то нову чи відновлену ми не виплавамо, хіба що о се попросити. Виславши адреси для тих, що повідомлять, робимо в протязі одного місяця. Один місяць перед скінченням ся передплати ми виплавамо картку-повідомлення з журналом.

Yearly subscription price, \$1.00; Canada and foreign, \$1.50.
Entered as second-class matter February 14, 1924, at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

свідків Богів на спеціальний період служби, 29, вересня до 7, жовтня. Цей спеціальний період може бути до п'яти центів. Не в Америці нехай пишуть до головного кватери, але не в Канаді нехай пишуть до відділу Товариства в Канаді по адресі:

WATCH TOWER
40 Irwin Ave., Toronto, Can.

ПЕРІОД ХВАЛЕННЯ ЦАРСТВА

Цей спеціальний період служби, протязі 9 днів, від 29, вересня до 7, жовтня, закінчує наш рік служби 1924-1925. Се є веселий дух, і в наші, що більше країн де лише знаходяться свідки Богів або Пондари, отримує свідчення царства під час свого періоду чим підчас котрого попереднього періоду. В краях, де люди говорять по більше часті англійською мовою, свідки Богів і Пондари будуть створювати вчуваючи нову англійську книжечку "Справедливий Володар". В чужих краях відділ Товариства в тім краю кинувши аніцих які виплавамо будувати книжечку під час свого періоду. І наші! Не забувайте релігійно свою діяльність під час свого періоду, даром що закінчення його до відділу або офісу котрий має доклад над спеціальний служби у вашім краю.

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник Присутности Христа

VOL. LV

Жовтень, 1934

№ 10

ЙОГО УГОДИ

[Переложено з анг. БАШТИ з 15. липня, 1934]

ЧАСТЬ 8

"Я, Господь, покликав тебе на правду, я буду держати тебе за руку, я берегти тебе, я поставлю тебе у завіт народам, за світло невірним."—Іса. 42: 6.

БЕЗУСЛІВНА обітниця Єгови дана Авраамові називається Авраамова угода, тому що Авраам представляв самого Єгову, підчас коли Сара, його жена, представляла організацію Єгови, котра виводить насіння для Його цілі. Се є одностороння угода. Се є заявлення незмінного заміру Єгови виконати певну річ, наслідок чого не залежить від того, що чоловік Авраам або яке інше сотворіння може або не може зробити. В сій то угоді є зазначене розпорядження відносно як чоловік може отримати життя, тому що там сказано, "І благословляється в потомстві твому всі народи землі." Благословити роди або люди землі значить, що Бог дасть їм нагоду жити, і що така нагода мусить прийти в Його назначений спосіб, а іменно, через обіцяне насіння, котрим є Ісус Христос.

² Писання не відкривають, що Бог зробив або коли зробить угоду з людьми для їх привернення. По упадку Адама кождий один з його потомків був невідповідний робити угоду з Богом. Всі народилися грішниками, і Бог не міг робити угоди з грішним сотворінням. Всяке сотворіння, що входить в угоду з Єговою, мусить бути оправдане перед Богом, котре то оправдання Бог приписує сотворінню задля його віри. Нова угода була зроблена з Ісусом Христом і опісля лише з тими, що повірили в проляту кров Ісуса Христа, посвятилися чинити волю Божу, і через се увійшли в угоду через жертву, і котрі були тоді оправдані. Бог виразно зазначив, що життя прийде для тих з роду людського, що мають дійсну віру в кров Ісуса Христа. Чому ж тоді Бог мав би робити угоду, навіть з посередником, щоби дати життя сотворінню, коли Він поставив, що 'життя се дар Божий через Ісуса Христа нашого Господа'?—Рим. 6: 23.

ПРИВЕРНЕННЯ

³ Слово "привернення" знаходиться лише раз в тій часті святого Письма, що було написане по тім, як Ісус прийшов на землю і котре ми звичайно називали Новий Завіт, і те одно місце знаходиться в Діяннях 3: 21. Слово "привернення" походить із корення слова "новонастання" в Марка 9: 12. Слово "новонастання" значить

установити щось на ново що колись існувало. Задля Адамового гріха людство народилось в грісі і ніколи не мало права до життя. Іх коротке існування вони мають за вдяки дозволенню Єгови. Сей факт, що Єгова поставив о спосіб дати таким сотворінням життя через Ісуса Христа, є доказом, що такі сотворіння не мають наслідкового права бути приверненими; і навіть еслиб вони й були привернені до існування яке вони посідають, така річ булаб непожадана. Людина має бажання жити, і вона має життя до певної міри, і жие короткий час а потім вмирає. Пролита кров Ісуса Христа є викупною ціною за людство, і Він є життя-дателем для тих, що вірують і слухають Його. Отже виходить, що дар життя не є реституцією, а дарунком.

⁴ Декотрі з вірних учеників були з Ісусом на горі коли Він переобразився перед ними: "І явив ся їм Ілля з Мойсейом, і розмовляли з Ісусом." (Марка 9: 4) В тім переображенню Ілля представляв Ісуса Христа виконуючого певну роботу царства, котре то робота закінчилася в назначенім часі, а іменно, з роботою 'приготування дороги перед Господом'; і Мойсей представляв Ісуса Христа великого Пророка, Священника і Царя і котрий є Екзекутивним Чиновником Єгови. Та переображаюча сцена відносилась до Божого царства під Ісусом Христом, мугучим Оправдателем. О сім запевняють нас слова контексту: "І постанє хмара [символ присутности Єгови] отіняючи їх, і вийшов голос із хмари, глаголючи: Се Син мій любий; Його слухайте" (Марка 9: 7); себто так сказати, драматичне переображення Ісуса Христа, любого Сина Божого, Його Первосвященника, котрого всі люди мусять слухати, тому що Бог післав Його бути оправдателем і виконати Його замір.

⁵ Написано є, що "Ілля, прийшовши перше, наладить усе." Чи се відноситься до привернення роду людського підчас тисяч-років царювання Христа? Ні; се відноситься до того, що колись існувало між Ізраїльтянами, і було загублене, а іменно, найважливіша наука про імя Єгови і Його царство. Коли ученики йшли із гори де Ісус переобразився перед ними, то вони говорили про те, що вони бачили й чули, і тоді вони

спитали Ісуса се питання: "І питали Його, говорячи: Що се кажуть письменники, що Ілія мусить прийти перше? Він же, озвавшись, рече їм: Ілія, прийшовши перше, наладить усе; і як писано про Сина чоловічого, щоб Він багато витерпів і був погорджений." (Марка 9: 11, 12) В сім тексті й в інших текстах, що відносяться прямо до тих же, Ісус й Йоан Хреститель є об'явлені, як рівнож і їх робота котру вони виконували. Про Йоана Хрестителя пророцтво говорить: "І йти ме він перед Ним духом і силою Ілії, . . . щоб приготувати Господеві людей готових." (Луки 1: 17) Відповідаючи на питання Йоан Хреститель наводить з пророцтва Ісаї про себе, а іменно, "Я голос покликуючого в пустині: Випроставляйте дорогу Господню." (Йоана 1: 21-23) Йоан до певної міри сповнив пророцтво висказане про Ілію, але самий Ісус Христос мусів сповнити те пророцтво віцїості, як се показують інші пророцтва. (Мал. 3: 1; 4: 5, 6) Сі пророцтва відносно привернення указують на привернення великих правд, котрі Ізраїльтяни загубили, а іменно: Що Єгова єдиний правдивий Бог і що Він зробить для себе ймя через своє царство. Слова в єв. Марка 9: 12: "щоб Він багато витерпів і був погорджений" показують, що цілковите сповнення того пророцтва про Ілію мусить бути попереджене терпінням Ісуса Христа, всі котрі є приналежні до оправдання ймени Єгови. Ісус потерпів смерть, був пробуджений з мертвих, і пійшов щоб отримати царство, установа якого мусіла попередити роботу привернення великих загублених правд для Його правдивих послідователів і приготувати людей для Божого заміру.

«Ключ знання і вирозуміння Божого заміру—се несамолюбне посвячення Єгови, єдиному і правдивому Богу, і пильність у виконанні волі Всевишнього. Коли Ісус прийшов на землю, тоді було мало або зовсім ніякого вирозуміння і знання про заміри Єгови, тому що самолюбні проводарі Ізраїля загубили ключ знання й відобрали від тих, що могли бажати почути о правді. Обов'язком письменників та фарисеїв було навчати людей про виражену волю Божу, але вони не робили цього а віддали себе безумним і самолюбним церемоніям. Для цієї причини Ісус опрокинув їх найвиразнішими словами. (Луки 11: 42-53; Мат. 23: 13-33) Через усіх своїх пророків Єгова виразив свій замір зробити собі ймя і установити своє царство під владою Месії щоб доконати свого заміру. Задля їх самолюбства проводники в Ізраїлі були сліпі до сих правд і царство було нічим для них. Задля цієї причини Ісус сказав до них: "Відніметься од вас царство Боже, й дасться народові, що робити ме овоці Його." (Мат. 21: 43) Вони не несли людям овоців царства, а іменно, правду Божого Слова, але проголошували інші самолюбні науки.

Через свого пророка Єгова предсказав прихід Ілії, котрий мав виконувати роботу приготування перед "настанням дня Господнього, дня великого й страшного." (Мал. 3: 1; 4: 5, 6) Безсумніву Ісус Христос є самий післанець і позати-

пичний Ілія, про котрого говориться в пророцтві, і котрий мусів зробити роботу приготування перед великим і страшним днем Єгови. Се пророцтво мусить мати сповнення зараз перед Армагедоном. Йоан Хреститель не сповнив цієї часті пророцтва, але він сповнив лише часть того пророцтва в меншій мірі. Він робив натиск на царство, кажучи до Ізраїльтян: "Покайтесь; наблизилося бо царство небесне." (Мат. 3: 2) Ісус Христос перебрав роботу котрої Йоан не докінчив, і зачав свою місію тими самими словами що Йоан, а іменно: "Покайтесь, наблизилося бо царство небесне." (Мат. 4: 17) Йоан приготував Жидів до прийняття Месії, Царя, і Ісус Христос приготував людей для ймени Єгови. Найважливіша річ підчас днів Йоана і опісля, се було царство Боже, тому що те царство—се знаряд через котрий ймя Єгови буде оправдане. Всі приповісті Ісуса роблять натиск на царство Боже і що Боже ймя мусить бути шановане. Преображення на горі було об'явленням Божого заміру установити те царство. Ісус робив натиск своїм ученикам на важність того царства. Він далі зробив натиск на те царство коли Він сказав їм, що Він мусить пійти й отримати царство, і що Він поверне й прийме до себе своїх вірних послідователів, себто тих, що люблять Його явлення й Його царство. І ученики робили натиск на правду відносно царства, але вскорімі часі по їх смерті самолюбні люди знову стались проводниками в церкві, і задля їх самолюбства загубили ключі знання і відобрали їх від інших. У своїм часі Єгова приказав Ісусу Христу, більшому Ілії, виконати роботу приготування, т. є приготувати людей, котрі зрозуміли б й оцінили царство. У виконанню цієї роботи приготування Господь ужив посвячених, що були заняті в роботі посольства або свідочства, і ся робота мала дочинення з приверненням правди для послідователів Ісуса Христа. Ся робота приготування мусіла бути виконана нім Післанцем Єгови прийшов до храму; "якож написано: "Ось я посилаю ангела мого, а він приготує дорогу передо мною, й нехайно за сим прийде в храм свій, що його шукаєте,—Ангел завіту, що його бажаєте; ось, він йде, говорить Господь Саваот." (Мал. 3: 1) Ся робота приготування про котру згадується в пророцтві не була приготуванням людей до неба, хотия ті, що затримують їх невинність і будуть вірні, знайдуть їх остаточну нагороду в небі. Та робота є приготуванням людей для Єгового ймя, котрі то люди мусять виконати роботу свідочства потім, як вони були взяті зі світа й пригтовлені. Тепер можна ясно бачити, що се ті, що 'полюбили Його явлення й Його царство', що були пригтовлені для ймени Єгови. Робота привернення про котру Ісус згадує в єв. Марка 9: 12 не була робота реституції або установа царства, але се була робота привернення вірним правди про і відносно царства Божого. В часі тієї роботи приготування фальшиві науки про трійцю і про вічні муки були цілковито знесені і тоді побачили, що є лише один правдивий і всемогучий Бог і один Господь

і Спаситель, Ісус Христос, котрий є Царем. Але велике одкриття пророцтва, не будучи роботою привернення, було дане для людей Божих по приході Господа Ісуса до храму і по зібранню вірних до Нього в храм. Се було потім часі, що вірні зрозуміли, що є різниця між роботою церкви представленою через Ілію й представленою через Елісея. Як здається, то є різниця між роботою про котру згадує Марко, а іменно, "І-ля, прийшовши перше, налагодить усе", а роботою про яку говорить апостол Петро відносно привернення всіх річей про що говорили всі пророки.

ЧАСИ ПІДКРІПЛЕННЯ

* Слово "налагодить" ужите Ісусом в попереднім тексті є споріднене із словом "новонастання" ужитим пізнійше, над чим тепер застановимось. В ранніх часах церкви апостол Петро ужив слово *новонастання*, і через многі роки в минулих часі ми розуміли, що апостол розумів привернення людства підчас тисяч-років царювання Ісуса Христа, і що таке привернення значило дати життя людству. У світлі відкритої правди від коли Господь Ісус Христос прийшов до храму таке заключення відносно реституції людства здається не є запевнене св. Письмом. Що ж тоді означають слова апостола Петра, а іменно: "Котрого мусіло небо прийняти аж до часу новонастання всього, що глаголав Бог устами всіх святих пророків од віку." — Діян. 3: 21.

* Петро писав під натхненням святого духа і на його слова мусить звернути з повним застановленням взглядом слова *новонастання* яке він тут ужив. В Діян. 3: 19 апостол говорить про "час підкріплення від лица Господнього". Очевидно, що згаданий тут час відноситься до часу коли Єгова зверне своє лице й увагу до відбудовання Сиону, як про се написано через Його пророка: "Коли Господь відбудує [Сион], явиться в славі своїй." (Пс. 102: 16) Єгова явився в Сионі через свого представителя Первосвященника Ісуса Христа; для того написано: "І пішло наперед проповідання вам Ісуса Христа." (Діян. 3: 20) У попереднім дев'ятнадцятім верші в тій самій голові, апостол заявляє, "щоб очистились од гріхів ваших, як приїде час покріплення від лица Господнього". Очевидно сі останні слова наведені відносяться до роботи очищення Ісусом в храмі щоби очищені могли приносити жертву Господеві в праведності. (Мал. 3: 3) По роботі очищення, отже в той самий час, прийшло підкріплення для очищених. Се не значить очищення від насліджених гріхів, але від гріхів які мала церква в часі приходу Господа Ісуса до храму. Будучи очищені, сі признані або очищені були покриті ризами справедливости і дано їм одежі спасення, і тоді вони стали покріплені й радісні. (Іса. 61: 10) Сі признані, по запрошенню Ісуса Христа, входять в радість Господню. (Мат. 25: 21) Вони були введені у храм, і нова угода була установлена для них. Се був час великого підкріплення для очищених. Сей час підкріплення не міг прийти аж поки І-

сус не був висланий Єговою царювати серед во-рогів Його, і се сталося в 1914 році. Час підкріплення не міг прийти аж поки Ісус не вернувся із неба і зібрав до себе своїх вірних, і на се робить натиск апостол, коли він говорить про Ісуса: "Котрого мусіло небо прийняти аж до часу новонастання всього". Ось так виразно час новонастання є назначений, а іменно, у приході Господа Ісуса до храму.

** Завважте тепер, що апостол Петро наводить із слів 5 Мойсея 18: 15, 18 і прямо вяже се з часами новонастання. Ось так апостол указує на Ісуса Христа як єдиного представленого через Мойсея, прихід котрого на розказ Єгови зазначає час підкріплення для вірних послідователів Ісуса Христа, що полюбili Його явлення. Се показує, що є пряма й важна зв'язь між угодою зробленою в Моаб, котра то угода була вірності представляючи царство, і прихід Господа Ісуса до храму, а часом підкріплення від лица Єгови і "новонастання всього, що глаголав Бог устами всіх святих пророків од віку." Отже виходить, що новонастання мусить взяти місце в часі приходу великого Пророка, представленого через Мойсея.

** За часів Авраама Єгова установив своє типічне царство через Мелхизедека, "священника Всевишнього Бога", посадивши його на престолі. (І Мойс. 14: 18; Жид. 7: 1-4) Те типічне царство перейшло, і сотки років опісля Єгова зробив угоду зі своїми людьми в землі Моаб, котра то угода вірності представляла угоду яка пізнійше була зроблена з Ісусом о царство. Та угода зроблена в Моаб показує, що се був замір Єгови відживити або привернути царство Боже, котре Він установив під Мелхизедеком. П'ята книга Мойсея одиноким місцем в пророцтвах написана Мойсейом, у котрій є зазначені виразні інструкції відносно будучого Царя і царства, котрий то Царь мусить прийти як позатипічний Мойсей. (5 Мойс. 17: 14-20; 28: 36) Се правда, що в 2 Мойсея 19: 6 Бог сказав Ізраїльтянам, що если вони будуть слухати голосу Його, то вони будуть царством священним і народом святим; але той нарід не хотів слухати Господа Бога, і се в п'ятій книзі Мойсея, написаний опісля, що робиться натиск на будуче царство. У п'ятій книзі Мойсея царство і річі принадлежні до нього є представлені через скалисту гору, і Єгова є названий "Скалою", що значить Царь вічності. (5 Мойс. 32: 4) Дальше в 5 Мойсея 33: 5 є сказано про Його царювання в сих словах: "І він був царь Ізраїля, як збирались голови народа, всі покоління Ізраїля." Се пророцтво показує, що царство, прообраз котрого був зроблений в Моаб, мало бути установлене в часі коли Господь Ісус, більший Мойсей, мав явитися і зібрати Божих праведних людей, Його святих, разом до себе. — Пс. 50: 5; 2 Сол. 2: 1.

** Ізраїльтяни виглядали приходу Царя, тому що всі пророки предсказали прихід Месії; і у своїм часі обіцяний Царь був обмежений до дому Юдиного, відносно котрого пророк писав: "Клявся Господь Давидові правдою, не відсту-

пить він від неї; з плоду тіла твого посаджу на твоїм престолі." (Пс. 132: 11) Нема сумніву, що Царь Давид був типом на Ісуса Христа, Голову Сиону, головної організації Єгови. "Бо Господь вибрав собі Сиона, бажав його собі за оселю. Ось місце мого вічного спокою; ту оселюся, бажав бо я того." (Пс. 132: 13, 14) По Давидові наступали інші мужі як царі Ізраїльські, і в році 606 перед Хр. типічне царство Ізраїльське упало й перейшло. Так і справа малась з Ісусом коли Він був на землі з своїми учениками, і по Його воскресенню дуже на місце Його ученики спитали Його: "Господи, чи не під сей час поставиш Ти знов царство Ізраїльське?" (Діян. 1: 6) Слово *поставиш* походить від кореня слова "привернення", котре знаходиться в Діяннях 3: 21 і так безпосередньо вживає слова апостола відносно привернення царства з реституцією згаданою в пізнішій тексті.

ДОКАЗИ

¹³ Слова апостола Петра котрі знаходяться в Діяннях є почасти наведженням з пророцтва Мойсея і почасти його власні слова котрі він говорив під натхненням святого духа, і котрі то слова були також пророцтвом котре мало сповнитись в будучині. Поки те пророцтво було в процесі сповнення або вже сповнилось, його не можна було властиво зрозуміти. Те типічне царство було установлене для того, щоби оправдати ймя Єгови. Воно було установлене яко тип, але у своїй часі воно знову буде привернене. Ісус Христос—се "Камінь вирубаний із гори" (Дан. 2: 34), головний угольний камінь Сиона, той що ставсь оправдателем Єгового ймя. Коли Ісус був представлений як царь Ізраїльському народові, то се було заложення угольного каміня царства в меншій мірі, котре то царство є головною організацією Єгови. (Мат. 21: 1-11) В 1914 році Ісус Христос отримав царство і був посланий Єговою царювати, і тоді Він зачав своє царювання і вигнав Сатану і його злих [духів] з неба. (Пс. 110: 1, 2; Одкр. 12: 1-9) У 1918 році Господь Ісус зібрав до себе вірних Єгови і тоді був представлений всім послідователям Ісуса Христа яко Царя і Правильний Володар землі, а понад усе, яко Оправдатель Єгового ймя. Се було заложення угольного каміня в Сионі в повнім значінню. (Іса. 28: 16, 17) Тут при заложенню головного каміня, т. є представлення Ісуса як Царя, Він, великий позатипічний Мелхизедик, сповнив пророцтво, а іменно: "Веселися, Сионова дочко, викликай радісно, дочко Єрусалимська: Се Царь твій надходить до тебе, справедливий і спасаючий, тихий—сидячи на ослаті, сині яремної осліці." (Зах. 9: 9) Се був час великої радості, отже час великого підкріплення. (Зах. 4: 7; *Приготування*, сторони 70, 71, 154-161, *англ. вид.*) Приблизно в тім часі вірні були взяті в угоду о царство, котра то угода була предсказана через угоду вірності в Моаб.

¹⁴ По приході Господа до храму Він отворив пророцтва, і вони стали ясні для тих, що посвящалися Богу Єгови. Живі каміння, що були зіб-

рані до храму і стались частию Його, що були забудовані в ту святую будівлю, отримали світло з храму і вельми радувалися. Лице Єгови було звернене до них, і вірні побачили своїх Учеників, Єгову і Ісуса Христа, котрі не є вже більше відпочнуті на бік, але тепер відкриті. (Іса. 30: 20) "Часи підкріплення" що зачались тоді побільшилися для Божих людей, і вони були чудово підкріплені сими відкритими пророцтвами. Слова Псалмиста дуже пасують до сього часу, а іменно: "Ти наповняєш стіл мій перед очима ворогів моїх; ти помазав голову мою і кубок мій повний, аж переливається." (Пс. 23: 5) "А рога мого піднесеш як в однорожця; св'яжим елеєм намастив мене." (Пс. 92: 10) Від того часу настали "часи благословенства" для тих, що залишилися вірними в храмі. (Дан. 12: 12) Причина такої великої радості була, що "Син хлопятко", що є царством, народилося і було установлене і привернене Ісусом Христом, Царем і Екзекутивним Чиновником Єгови; і Його вірні послідователі зібрані до Нього, отримали з Його рук ризи справедливості, і 'гріхи їх були зняті з них'. Після слів апостола, Ісус Христос, про котрого проповідувано вірним, тепер прийшов і прийняв до себе вірних послідователів.

¹⁵ Прихід Господа Ісуса до храму зазначив початок часу привернення всіх річей, про що Бог промовляв устами всіх своїх святих пророків від почину світа. Се не могло відноситися до привернення роду людського до совершенного людського життя, тому що се не є "найважливішою річю", ані всі пророки не предсказали привернення роду людського. Всі пророки "предсказали ті часи", а іменно, привернення царства яко Божого знаряду для оправдання свого ймя; бо найважливішою річю зі всіх се оправдання Його ймя. Одиноке завершення можна отримати зі Святого Письма, що "новонастання всіх річей" значить привернення Божого царства, котре існувало колись в малій мірі, котре упало, і тепер знов установлене в повній мірі з Ісусом Христом Начальником, головним Камнем, великим Пророком, Священником і Царем на престолі. Зараз по тім і що ся тичить до слів "привернення всіх річей" апостол наводить з пророцтва з 5 Мойсея 18: 15-18 і виразно показує, що Ісус Христос є більший Мойсей і що всі ті, котрих Він зібрав до себе, мусять бути цілковито послужні Божому великому екзекутивному Чиновникові. Отже щоб то Святе Письмо не вчило про спасення роду людського, і привернення послужних до людської совершенності, то тексти в Діяннях 3: 19-23 не відносяться до такої роботи.

НАМЕТ ДАВИДА

¹⁶ Намет символічно представляє помешкання. Імя "Давид" значить "олюблений" і представляє Ісуса Христа, олюбленого Сина Божого. Намет або місце помешкання Бога Єгови відносно Його сотворіння є Сион, Його головна організація, котрої Ісус Христос Його олюблений Син є Головою. "Бо Господь вибрав собі Сиона, бажав його собі за оселю. Ось місце мого вічного спо-

кою; ту оселюся, бажав бо я того." (Пс. 132: 13, 14) Яко прообраз свого помешкання Бог Єгова установив Мелхизекида яко свого священника і царя, і відносно сього є виразно сказано що Ісус Христос є той котрого Мелхизекид представляв. (Жид. 7: 1-3) Коли Єгова устами Мойсея зробив угоду вірності в Моаб, Він сказав Ізраїльтянам, що Він вибере для них "царя з між їх братів". (5 Мойс. 17: 15) Пізніше та обітниця була обмежена до Давидового дому і Давида поставлено на престолі як царя. Пізніше той типичний царський дім упав. Тоді через свого пророка Бог Єгова сказав: "У той час приверну я знов упавше царство Давидове, заправлю популини в ньому, поновлю все розвалене і одбудую його, як було за днів давних, щоб вони посіли останок Едому й усі народи, що їм ім'я моє обявиться, говорити Господь,—той, що все це вдіє." (Амоса 9: 11, 12) В одинацятім верші повисше наведені слова "у той час" відносяться до дня Єгови почавши від 1914 року, коли то Він після Ісуса царювати; і так час для відбудовання намету Давида, предсказаного через пророка, є назначений через прихід Господа Ісуса до храму в 1918 р. і відбудовання Сиону на славу Бога Єгови. Пророцтво Амоса відноситься до факту, що коли воно сповниться, тоді Більший Давид, буде посадити народи. Згідно із сими написаними про Ісуса: "Се ж я помазав царя мого над Сионом, сьвятою горою моею. Прости в мене, Я дам тобі народи в наслідде, а кінці світа у владінне."—Пс. 2: 6, 8.

11 Пророцтво Амоса мусить сповнитися колись, і намет Давида мусить бути відбудований. Та перед відбудованням намету і викінченням головної організації Єгови, Він заявив свій замір узяти з між народів людей для свого ймя, котрі то люди мусять бути свідками для Його ймя. Апостоли Ісуса Христа зібрались в Єрусалимі, на раджукощись що треба було зробити щоби Євангелія пішла до не-Жидів. Будучи під провідництвом святого духа, вони прийшли до властивого заклочення, і тоді послали посланців до інших, щоби повідомити їх о Божім замірі. (Діян. 15: 21, 26) В той час Єгова зробив з Ісусом Христом нову угоду ціль котрої була взяти з між народів свідків для свого ймя. В часі сих нарад в Єрусалимі декотрі ученики несли вість царства до поган або не-Жидів. Для того Яків в тім случаю сказав: "Мужі брати, вислухайте мене. Симон оповів, як Бог перше зглянувся, щоб з поган прийняти людей в ім'я своє." Така є робота нової угоди котра то робота мусіла поступати до викінчення аж до приходу Господа Ісуса, і відбудовання Сиона. Продовжуючи апостол Яків сказав наводячи із пророцтва Амоса: "З сими сходять ся слова пророчи, яко ж писано: Після сього знов верну ся, і збудую намет Давида, що впав, і руїни його збудую знов і поставлю його, щоб остальні з людей шукали Господа, і всі народи, на котрих призвано ім'я моє, глаголють Господь, що робить оце все. Звісні од віку Богові всі діла Його." (Діян. 15: 15-18) Се доказує, що ціль Єгови від початку була взяти лю-

дей для свого ймя і, коли вони будуть взяті, тоді Він установить своє царство, т. є установить Сиона яко своє місце мешкання, що Він відбудує намет Давида що був упав; і ся робота становить як раз те, що Петро називав "новонастання всіх річей" про котрі говорили всі святі пророки від почину світа.

12 Тепер порівняймо всі факти з пророцтвом. Робота вибирання людей для Єгового ймя поступала вперед. В 1918 році Ісус Христос, позатичний Давид, по приказу Єгови, зібрав святих і відбудував Сион, а самий Ісус був положений яко угольний камінь в нім. Ісус Христос, великий Царь і Священник, заопікувався Божими людьми. "Мертві в Христі", т. є такі вірні люди як апостоли, "були пробуджені перше", сталися частю Сиона, намету Давида, котрий колись існував і впав і тепер знов привернений і установлений. (1 Сол. 4: 15, 16) В часі коли Ісус прийшов і відбудував Сион тоді в Його присутності були кільканайцять одиниць, що були в лінії до царства, і підчас судження їх вірні були взяті до храму і з котрих по приказу Господа Ісуса сформувався "вірний і розумний слуга". (Мат. 24: 45-47) Ті, що були вірні від почину судження храму, і котрі були представлені через Мардохея і Наомі, сі названі в Святім Письмі як "останок". Тоді Господь оголосив, що зараз наступить по установленню або приверненню "намету Давида", розуміючи під сим організацію Божого царства, а іменно: "Що останок з людей міг шукати Господа". Безсумніву, що "останок" згаданий тут відноситься до тих вірних, що сталися слугами Божими і несуть свідоцтво для Його ймя. (Одкр. 12: 17) Тоді каже пророк, і котрі слова апостол наводять: "І всі народи на котрих ймя моє спочиває", очевидно розуміючи всіх тих, що були представлені через Естер і Рут, що були приведені до правди і в храм по тім як суд в храмі зачався. Се не могло відноситися до світа взагалі, тому що писання каже "на тих, що ймя моє спочиває", т. є ймя Єгови. Нове ймя лише дано тим, що належать до святині. Сієї честі ніхто инший не має й не буде мати. (Іса. 42: 8) Отже "новонастання всіх річей" і "привернення намету Давида" не могло відноситися до відродження світа взагалі підчас тисяч-років царювання Ісуса Христа. Проголошений замір Єгови від почину був збудувати організацію для свого любого Ісуса Христа, котра то організація має бути ужита для оправдання ймя Єгови. В приготуванні сієї організації Він взяв зі світа людей для свого ймя, і тут був заклочений "останок" і всі котрі остаточно прийдуть до сієї організації на котрій Він положити своє ймя, і котрі становлять вірних свідків Єгови на землі.

БЛАГОСЛОВЕННЯ ЛЮДЕЙ

13 Если слова в Діян. 3: 21, а іменно, "час новонастання всього", не відносяться до привернення людства підчас тисяч-років царювання Христа, то чи тоді нема ніякого средства для благословення людей життям і вічним щастям?

Так, Єгова напевно зробив таке розпорядження, тому що благословення людей є виражений замір Єгови. Той виражений замір перше зазначає, що Бог вибере насіння через котре "всі роди землі будуть благословені". Такий виражений замір Єгови, котрий називається Угода Авраамова, є єдиною угодою що відноситься до благословення людей, і та угода не є зроблена з жадним сотворінням. Отже можна сказати без жадного успішного заперечення, що нема іншої угоди із ніяким сотворінням під якою люди малиб бути привернені до совершенного людського життя. Се є безусловна обітниця Єгови, запевнена обітницею й клятвою, коли Він сказав: "Мною самим клявсь я, говорять Єгова." Чому Єгова клявсь, що Він зробить се? Він введе насіння, що посідає ме ворота Його ворогів, і що в тім насінні благословляться всі роди землі. (1 Мойс. 22:16-18) Перше мусіло прийти насіння, а через насіння прийде благословенство. Чому Єгова мав би зробити угоду з людьми і народами благословити їх, потім як Він дав своє слово і звязав його клятвою що Він зробить се? Потреба угоди, такої як нова угода, для привернення роду людського або щоби роду людському дати життя на землі, не існує, але треба було нової угоди щоби взяти людей для йменн Єгови. Єгова дав своє слово обітницю, що Він буде благословити людство по тім, як Він вибере сих людей для свого йменн і по установленню свого царства, і таке благословенство мусить прийти через Його вибране насіння, Ісуса Христа. Се є виражений Божий замір, і Він виконає свій замір.

²⁰ Коли Ісус Христос прийшов на землю Йоан сказав про Нього: "Ось Агнец Божий, що бере на себе гріхи світа". (Йоана 1:29) Єгова заміривши, що Ісус мав статися Відкупителем і жертвою за грішний світ, Він не потребував робити угоди із тими сотворіннями на землі, щоби dokonати свого заміру. Щоби люди могли отримати користь із жертви Ісуса Христа, то вони мусять вірувати і бути послухними Господеві. Се не є угода з ними, а слова Єгови, що Він зробить для тих, що вірують; для того написано: "Так бо полюбив Бог світ, що Сина свого єдинородного дав, щоб кожен, віруючий в Него, не погіб, а мав життя вічне." (Йоана 3:16) Життя-кров чоловіка Ісуса Христа єдина є викупною ціною за рід людський. Жадне інше сотворіння не має часті у викупленню роду людського. Ніхто не може отримати користі із цього поки він перше не увірує в Господа Ісуса Христа. Нема бо иншого йменн під небом котрим би можна спасатися. (Діян. 4:12) Бог не міг зробити угоди з несовишеними або грішними людьми щоби привернути їх. Такої угоди ніколи не було і не буде. Благословенства людства для роду людського мусить прийти й прийде через обіцяне насіння, Ісуса Христа, і будуть дані лише тим, що люблять і послушні Ісусу Христу і Єгови.

²¹ Наслідок мильного вирозуміння був, що люди прийшли до заключення, що Бог Єгова потребував зробити угоди з сотворіннями, щоб

дати їм життя; але таке заключення не є властиве. Є бо виразно й невідкликано зазначено: "Дарування ж Боже—життя вічне в Христі Ісусі, Господі нашім." (Рим. 6:23) Через непослушество Адама смерть перейшла на всіх, а через жертву Ісуса Христа замість чоловіка Адама, нагода до життя прийшла як вільний дар для всіх Адамових потомків, що увірують і будуть послухні. Відносно цього написано: "Тим же оце, як через провину одного на всіх людей осуд, так і через праведність одного на всіх людей оправданне життя. Яко бо через непокору одного чоловіка грішними зробились многи, так і покорою одного праведниками зроблять ся многи." (Рим. 5:18, 19) Пролита кров Ісуса Христа відкупила рід людський, і Єгова Бог дав Йому власть дати життя як дар для тих, що будуть послухні. Отже ті, що будуть послухні будуть праведні або оправдані.

²² Ті що були взяті для Його йменн і котрі тепер становлять свідків Єгови, ті отримали дар життя в той сажий спосіб, що людство отримає підчас царювання Христа. Вони перше пізнали Господа Ісуса як їх Відкупителя і увірували в Нього і були оправдані або стали праведними через віру в Бога і Ісуса Христа. По тім як вони були оправдані й народжені з духа Божого, стались як нове сотворіння в Христі, є взяті в нову угоду, котра то угода приготавляє їх бути свідками Єгови і зробила їх членами Його царського дому. Рід людський мусить отримати життя як дар через вірування в Господа Ісуса і через послухенство до Нього. Їх оправдання буде dokonане тоді, коли вони докажуть їх послухенство. Вони не можуть бути взяті в жадну угоду з Богом аж вони будуть оправдані або стануть праведні; і се не возьме місце аж при кінці тисячоріч царювання Христа, але в той час не буде нагоди робити нову угоду. Отже безперечне заключення є, що людство взагалі не отримає життя через нову угоду, але отримає вічне життя як дар з рук Ісуса Христа, Первосвященника і Чиновника Єгови. Він буде царювати поки побідить усіх ворогів; а рід [людський] під Ним буде переданий Єгови по тім він буде вповні оправданий.

УГОДА ЛЮДЕЙ

²³ Чи під царюванням Ісуса Христа і підчас коли всі послухні народи будуть благословенні, чи тоді не буде угоди в силі для людей? Так, але не буде угоди в силі із людьми. Божа безусловна обітниця благословити всі народи—се угода, тому що се обіцяння Його волі або заміру і мусить бути виконана. Він виконує сю ціль через "насіння обітниці". Таке насіння обітниці становить Його "вибраного слугу", Ісуса Христа. Яко полпертя цього заключення завважте, що Єгова каже: "Ось, слуга мій, що я за руку держу його; вибраний мій, що його вподобала собі душа моя. Я положив духа мого на него; він звістить народам суд справедливий [себто, ті, що не належать до дому Юдиного, духової кляси]."—Іса. 42:1.

“Ісус Христос, Відкупитель і Оправдатель Єгвогого ймя, є тим ‘вибраним слугою’. ,Ті що сталися членами Його царського дому є почислені як часті тієї організації, і тим самим становлять часті того слуги, і на тім слугі Єгова поклав своє ймя, і такої честі ніхто інший ніколи не отримає. Тепер Єгова дає свого вибраного слугу “в угоду народам”. Він не робить угоди із людьми. Треба пам’ятати, що Єгова не робить угоди за сотворінням, але може зробити односторонню угоду. Угода се обітниця або зобов’язання або вираз заміру чинити або не чинити якусь річ. Бог дав слово обітниці, що Він виведе насіння, у котрім насінню всі роди землі будуть благословені, і се становить угоду Єгови, т. є, зобов’язання або заявлення благословити рід людський. Тоді, коли насіння буде виведжене, і царство установлене і ймя Єгови оправдане, Єгова дасть свого вибраного слугу в “завіт народам”. Се значить, що Його великий слуга, Ісус Христос, буде запевненням для людей, що Божий замір давно проголошений буде вірно виконаний.

“Відносно сього є написано: “Я, Господь, покликав тебе на правду, й буду держати тебе за руку, й берегти тебе, й поставлю тебе у завіт народам, за світло невірним.” (Іса. 42: 6) Ось така є часті припоручення Христа. Окрім сього помазаний слуга дає поміч “великій громаді” кляси.—Іса. 42: 7, 9.

“Вибраний слуга, Христос, стоїть як цілковите запевнення для людей світа, що вони отримають благословенства життя як вільний дар від Бога через Ісуса Христа. Щоби отримати такий дар люди мусять дістати знання, що є першою konieczною річю для віри, і мусять мати бажання прийняти сей вільний дар. Отже про Ісуса Христа написано є: “Се я дав його свідком народам, проводирем і наставником народів.” (Іса. 55: 4) Будучи зроблений проводирем, учителем, і наставником людей, Ісус Христос дає їм знання, провадить їх правою дорогою, і приказує їм що вони мають робити, і що вони мусять бути послужні нім вони можуть отримати дар життя. Се на раменах Христа, великого Князя Ми́ра, що справедливе правительство або царство спочиває. Він є Дивний Порадник для людей, і Він—Отець будучого віку, тому що Він дасть життя

всім послужним Йому. (Іса. 9: 6, 7) Отже є написано про Ісуса Христа для користі людей: “І на ймя Його вповати муть погане.”—Мат. 12: 21.

“Через свою угоду Бог Єгова величаво виконує свої проголошені заміри. Він взяв людей для свого ймя, котрі то люди мусять тепер бути Його свідками; і, будучи вірними, вони вскорі будуть мати часті в оправданні Його ймя. Але перед битвою великого дня Всемогучого Бога се є Його виражена воля відносно Його свідків, котрі сталися з Його ласки часті слуги, що вони мусять, під провідництвом Ісуса Христа, нести знання до дому людям доброї волі, щоби вони мали нагоду навернути свої серця і посвятитися Богу і Його царству. Для того Він дає приказ своїм святим людям, а іменно: “Йдіть ж, ходіть в ворота й дорогу народові рівняйте! Рівняйте, рівняйте дорогу, геть усе камінне з дороги счищайте, виставте знамено народам!” (Іса. 62: 10) Отже теперішня задача помазаних свідків Єгови є виразна і ясна. Відвічальність положена на них є проголошувати ймя Єгови і Його царства як середство для благословення світа і сю відвічальність вони мусять виконати. Се не є розважність але приказ. Се є їх привилей запрошувати людей доброї волі прилучитися до них в прогłosненню того ж.—Одр. 22: 17.

“Великий пророк Єгови, Ісус Христос, розпоряджує роботу Божу яка тепер виконується, і кожда душа в храмі мусить бути цілковито послужна тому великому пророкові. (Діян. 3: 23) Напря́м помазаників є ясно витичений. Їх служба Єгови мусить складатися із бесперестанного хвалення Його ймя, указуючи людям доброї волі на царство яко їх єдину і цілковиту надію. Ся кляса храму тепер буде бесперестанно давати свідокство хвалення імени Єгови, щоби всі доброї волі могли знати, що Єгова—Бог. Угода Єгови, проголошуючи Його замір благословити всі народи землі через Ісуса Христа, Його насіння,—се віковична угода. Всі такі заміри будуть цілковито виконані. Він дає свого вибраного, Христа, у завіт народам, запевняючи їх вповні, що если вони бажать отримати благословенства вічного життя в щастю, то вони мусять знати що Єгова—Бог і Христос—Його Первосвященник, і вони мусять бути в повні і цілковито послужні Христові на славу Божу.

ЙОГО ЛАСКАВІСТЬ

[Переложено з анг. ВАШТА з 1. серпня, 1934]

Часть 1

“Як дорога благість твоя, о Боже, коли діти людські шукать у тіні крил твоїх. Поживаються во сита достатками дому твого, і струмки солодощів твоїх напоїм їх. Во в тебе жерело життя; в твоєму сяєві побачимо світло.”—Пс. 36: 7-9.

ЄГОВА, відбудувавши Сион і зібравши до себе своїх святих, дав їм ширший погляд о своїй ласкавості чим се можливо було передше. Ті що в храмі, будучи в тайнім пробутку Всевишнього,

там вони були навчені Богом через Ісуса Христа, і їм приказано йти між людей і з дахів проповідувати ймя Єгови, повідомляючи людей доброї волі про ласкавість Єгови до дітей людських.

Пізнавши сю ласкавість, вона стає дорогоцінною для тих, що люблять Бога Єгова. Вони знають, що їх охорона є під тінею крил Всемогучого. Вони радіються указувати іншим на Боже розпорядження для їх охорони. Багата провізія Єгови веселить серця кожного, хто знаходиться в Його царській організації.

Через свого великого виконавчого чиновника Єгова вимірить точну справедливість для тих, що добровільно поламали Його віковичну угоду відносно святості людського життя. Божий суд з оглядом людей гаситься милосердем до тих людей доброї волі, що бажають справедливості. Він дав приказ, що Його милосерде буде покаране до тих, що несвідомо впали в сіті Сатани і сим чином поламали Його закон. Його діла справедливості неначе глибоке море, а ласкавість Його триває повіки. Се є привилей для тих, що бажають знання й вирозуміння пізнати тепер про ласкавість нашого Бога.

Єгова дав довідома громаді храму, що Він жерело життя і що нема іншого. Він дає їм таке знання не лише для їх власного добра, але щоб вони повідомили людей доброї волі й чесного серця. Битва великого дня Всемогучого Бога вже близько, і в сій битві Ісус Христос, Оправдатель, знищить лукавого; але ласкавість Єгови постаралась о місце утечі для тих, що тепер звернуть свої серця до праведності, шукаючи прилучитися до Єгової організації. Сі є знані як класа Йонадаба, тому що Йонадаб був прообразом на них. Єгова постарався для тих, що належать до Його дому, о багату провізію. "Ти подаєш милість тисячам і відплачуєш батьківські гріхи в нутро дітям по них; Ти, Боже великий і могучий, що ймя тобі Господь сил небесних. Великий ти в замірах і потужний в ділах, твої очі бачні на всі стежки в людських дітей, щоб платити кожному по його ходах і по плодах учинків його." (Ерем. 32: 18, 19) На свідках Єгови є положена задача звертати увагу на сі правди Йонадабам, щоб їх повідомити про одинокую дорогу утечі у великим горю яке вскорі впаде на світ. Вони мусять знати Єгову, стати вірними по Його стороні, і там остати вірними і служити Йому, если вони бажають отримати Божий дар життя через Ісуса Христа, нашого Господа.

МІСТА ПРИБІЖЕЩА

Щоби помочи ученикові в дослідженню того що тут наступить, для того даємо короткий на черк, а іменно: Міста прибіжеша, установлені законом Єгови, були місця охорони для тих, що були зловлені лемлячи несвідомо віковичну угоду відбираючи людське життя. Ся ласкава провізія, зроблена Єговою і оголошена в часі роблення угоди вірності, показує, що міста прибіжеша були прообразом Божої ласкавости для охорони людей доброї волі підчас Армагедону; що вони мусять знати сі правди по відбудованню Сиона перед Армагедоном; що останок помазанників Єгови на землі мають виразну задачу положену на них, котра мусять бути вико-

нана для громади Йонадаба; і що Йонадаби мусять виконати певні вимоги зглядом них, щоб вони мали запевнені прибіжеша підчас горя, і остаточно отримати життя.

Єгова найперше промовив до Мойсея про міста прибіжеша коли Мойсей знаходився на рівнині в Моаб. Бог повідомивши своїх людей, що Його слова записані в 5 Мойсея відносяться до часу від коли Ісус Христос прийшов до храму ми можемо сподіватися, що установлення міс прибіжеша, як про се зазначено в пророцтвах, мають позатипічне сповнення прибіжеша в часі коли вірні послідувателі Ісуса Христа були взяті в угоду о царство. "І промовив Господь до Мойсея в рівнинах Моаб на Йордані проти Ерихону, кажучи: Промов до синів Ізрайлевих і скажи їм: Як перейдете через Йордан у Канаан землю, так повибирайте собі міста: охоронними містами будуть вони вам, щоб можна було втіти туди убийцві, що ненароком убив людину."—4 Мойс. 35: 10, 11; 5 Мойс. 19: 1-10.

Мойсей був типом на Ісуса Христа; і що Мойсей зробив на рівнині Моаб, як се зазначено в 5 книзі Мойсея, і ним Ізраїльтяни перейшли Йордан до Ерихону, то се відносилось до часу закінчення роботи 'приготовлення дороги перед Єговою' (Мал. 3: 1; 5 Мойс. 18: 15, 18; Діян. 3: 19-23) Зараз перед тим ним Мойсей закінчив свою роботу, і потім як він отримав поучення від Єгови відносно міст прибіжеша, він переказав той закон Ізраїльтянам: "Се слова, що промовляв Мойсей до всього Ізраїля по сім боці Йордані, в степу . . . І сталося в сороковому році, в одинадцятим місяці, на перший день місяця, що промовляв Мойсей до синів Ізраїля усе, що Господь заповідав йому про них." (5 Мойс. 1: 1, 3) "Тоді відділив Мойсей три міста по сім боці Йордані, що на схід сонця, щоб втікав туди убийця, що ненароком вбив ближнього свого а перше не ворогував на його; щоб він втік в одно із сих міст та й живим зістався. Безер у степу, на поділлі, для Рубенів, і Рамот у Гілеаді для Гадів, і Голан у Базані для Манасіїв. А се закон, що поставив його Мойсей перед синами Ізраїля." (5 Мойс. 4: 41-44) Три із тих міст прибіжеша були на східній стороні Йордана, а три на західній стороні, в землі Канаан, після приказу Єгови.—4 Мойс. 35: 13, 14.

Ті що належать до громади храму пізнали, що Єгова часами уживає своїх посвячених людей на землі виконати певні речі в сповненню пророцтва не розуміючи в той час значіння його; але опісля Єгова відкриє їм сі правди і так покаже свою ласкавість до них в уживанню їх в сповненню пророцтва. Установлення міст прибіжеша було увагою для тих, що потребували їх, що Бог розпорядив для їх охорони і прибіжеша в часі недолі. Се було частю пророцтва, і, бувши пророцтвом, воно мусять сповнитися колись у пізнішій часі у приході Більшого Мойсея. На 24. лютого, в 1918 році, із ласки Господньої і очевидно під Його провідінням і керівництвом, в Лос Анджелес була доручена перший раз вість "Світ Скінчився—Міліони Людей Тепер

Жиючих Ніколи не Помруть", і опісля та вість була голошена словом і письмом по цілім "Християнстві". Ніхто з Божих людей не розумів вповні тієї справи в тім часі; але від коли вони були привидені до храму вони бачуть і розуміють, що ті на землі, що можуть отримати життя і невмирати—се ті, що тепер "вступають в колесницю", як Йонадаб на запрошення Егуя вступив до колесниці з Егуйом. Се кидась більше світла на Писання відносно міст прибіжеша, і тут мусить бути якась потішаюча відомість в ній для останка в теперішнім часі.—Рим. 15: 4.

"Приказ Єгови був, щоби Левітам дати сорок вісім міст і підмість. Се показує, що люди "Християнства" не мають права викидати з краю свідків Єгови, а головню Його помазаних свідків, але мусять дати їм свободу діяльності й відповідну суму на їх отримання. Се також попирає заключення, що хто отримує літературу, і сим чином отримує нагоду дістати знання і вирозуміння правди відносно Єгови і Його царства, повинен дати якусь данину на покриття коштів видання, щоби ще більше книжок мож видати і доставити людям через свідків Єгови, щоби інші люди могли знати ймя Єгови і Його ласкавості. Йонадаб кляса тепер бачить, що вони мають тепер нагоду помагати в сій роботі і нести вість іншим і сим вони показують їх любов до Бога й оцінення Його ласкавості.

"Із сорок вісім містів, які були дані для особлившої користі Левітів, то шість міст були назначені яко міста прибіжеша. "А міста, що одасьте Левітам, такі: шість міст охоронних, що їх дасьте їм, щоб можна було втікати туди, коли хто заподіяв яке убійство; крім тих дасьте їм ще сорок і два міста." (4 Мойс. 35: 6) Тих шість міст були приписані для тих, що Єгова відкупив замість первенців Ізраїльських і котрі виключно були назначені на Божу службу. (4 Мойс. 3: 11-51) Місто—се символ організації; і шість міст назначених так представляли організацію помазаних Єгови на землі представляючи Сион, святе місто, від коли воно було відбудоване. Се що їх було шість не означувало, що прибіжеше було несовершенне, а радше піддає думку, що Бог постарався о прибіжеше підчас коли несовершенні обставини існують на землі. В той час не було містів або поромів на ріці Йордан, і Божя ласкавість знову тут була об'явлена через оміщення трох із сих містів на східній часті а три на західній часті ріки. Левіти і священники (священники були також Левітами, що були узяті із того покоління) представляли, що організація царства Єгового прийшла, і такого міста виглядав Авраам, коли він жив у наметі.—Жид. 11: 9, 10.

"Єврейське слово на "прибіжеше", котре відноситься лише до шістьох містів, значить "притулок" до которого приймається щось для охорони і безпеченства. Єсли Єгова постарався о таку охорону для такого що вбе чоловіка ненароком отже котрий був би безпомічний проти местника або екзекутора, то здається, що се було зовсім розумно щоби Він постаравсь о подіб-

не місце охорони для тих людей на землі, що є доброї волі, щоби вони були охоронені від меча великого Екзекутора, котрий пімститься за ціло-світне переступлення віковичної угоди відносно святости людського життя. Усі народи поламали віковичну угоду, і для цієї причини Бог виконає свою пімсту на них у битві Армагедоні, що є день виразу пімсти нашого Бога. У містах прибіжеша утікач міг заховатися; так і в день виконання пімсти Єгови Він постарався о місце прибіжеша де певні одиниці можуть сховатися котрі вчать правди і роблять те, що справедливе.

"Левітам було дано сорок вісім містів, і, із тих сорок вісім містів, тринадцять були дані священникам. (Йозія 21: 1-19) Лише одно місто священників було містом прибіжеша, а іменно, Геброн, в гористім краю Юдеї. (Йозія 21: 11-13) Безсумніву, що се мало бути місто котре одвідала Марія, мати Ісуса, коли вона йшла одвідати Елисавету, жену священника, Захарія. (Луки 1: 39, 40) Міста прибіжеша, будучи дані для покоління Левіїна, із которого покоління священники були взяті, вбійник, шукаючи прибіжеша, знаходив таку охорону в таких містах. Сі міста охорони символічно представляли організацію тих, що цілковито посвяtilися Богу і службі Його храму. Не було иншого місця де вбійник міг знайти прибіжеша або охорону. Се є сильні докази, що кляса Йонадаба що шукає прибіжеша від дня пімсти мусить знайти його лише в колесниці Егуя, себто, в організації Єгови, котрої то організації Ісус Христос є Головою і великим Первосвященником.

"Міста прибіжеша мали бути установлені по тім, як Ізраїльтяни дістались до Канаан: "І рече Господь до Мойсея: Промов до синів Ізраїлевих і скажи їм: Як перейдете через Йордань у Канаан землю, так повибирайте собі міста: охоронними містами будуть вони вам, щоб можна було твічи туди убийцєві, що ненароком убив людину." (4 Мойс. 35: 9-11) Се здається сходиться з часом коли робота Елисея і Егуя зачалася. На сей час також указували слова Мойсея, а іменно: "Як вигубить Господь, Бог твій, народи, що землю їх дає тобі, і ти проженеш їх, та й осядеш по містах їх і по домівках їх: Три міста відділиш у землі, що Господь, Бог твій, дає тобі в наслідде." (5 Мойс. 19: 1, 2) В 1914 році Ісусові були дані погани в наслідде і Він був післанний викинути їх з позиції яку вони мильно занимали. (Пс. 2: 8, 9) В 1919 році Ісус привів свого вірного останка на землі через позатипічний Йордан у "землю" або стан царства, давши їм привилей й нагоду служити з Ним, так як Йозія дав для Ізраїльтян. Священники що несли скиню завіту були перші, що увійшли у води Йордану, і стояли сильно на сухій землі аж люди перейшли. (Йозія 3: 7, 8, 15, 17) Перед тим нім Ізраїльтяни перейшли ріку Йордан, Мойсей, під керівництвом Єгови, назначив три міста прибіжеша на східній стороні ріки. Так і перед тим нім останок був зібраний до храму Господь велів доручити вість "Міліони Людей Тепер Жию-

чих Ніколи Не Помруть", розуміючи під сим, що вони мусять підлягати вимогам проголошеним Господом. В той час також зачалось проголошувати, що робота Ілїї скінчилась. Се був період переходу від Ілїї до Елисея у виконанні роботи через вірних послідователів Ісуса Христа.

"НЕНАРОКОМ"

"Закон постарався о ті міста прибіжеша для користи тих, що убивби людину ненароком. "Про синів Ізрайлевих і про приходня, і про того, що пробуває між вами, будуть шість міст сих прибіжищем, щоб можна втікти туди кожному, хто ненароком забив людину." (4 Мойс. 35: 15) Що означають слова, "кожному, що ненароком забив людину"? Сатанська організація на землі добровільно й умисно поламала віковичну угоду безпотиби й жорстоко вбиваючи людей. Бог через свого пророка заявив свій замір знищити урядову організацію Сатани на землі тому що вона поламала віковичну угоду. "Бо земля вся зледашла під живучими на ній, вони бо переступили закони; змінили установи; зломали вічний заповіт. Тим то пожере прокляття землю, й живучі на ній відберуть кару; за те попадуть осадники землі, й не багато зостанесь людей." (Іса. 24: 5, 6) Торговельний і політичний елемент сатанської організації добровільно плянували й попирали жорстокі війни наслідок чого було загальне пролиття невинної людської крові. Релігійний елемент "Християнства", а головню духовенство, посвячувало сі війни і богохульно заявляло їх бути в гармонії з Божою волею. Всі такі добровільні війнички погубили в Армагедоні. З другої знов руки на землі є такі, а головню в границях "Християнства", що працювали й попирали політичні й релігійні системи гноблення; що служили в арміях і фльотах і відбирали людське життя; підтримували політичну й торговельну систему, що вельми гнобила людей; співтоваришвили з релігійними системами що посвячували війну і були співниками злочину в ламанню віковичної угоди; і є також "сильна рука ескарда" що помагали в переслідуванню послідователів Ісуса Христа і переслідували тих, що служать Богу. Підчас Світової Війни многи люди брали участь в тих злих ділах, а головню в переслідуванню Божих людей, і се вони робили без гніву і без знання, що вони переступали Божий закон.

"Володіючий елемент в Ізраїлі був винуватий за такі самі злі річі про які описується в попереднім параграфі, і до них Ісус сказав: "Щоб упала на вас уся кров праведна, пролита на землі від крові Авеля праведного до крові Захарії, сина Варахїного, що вбили ви між церквою й жертівнею. Істино глаголю вам: Все те прийде на кодро се." (Мат. 23: 35, 36) На винний-крови урядовий елемент Ізраїльського народу, що головню блазнив і гнобив і вбивав слуг Божих, гнобив і вбивав безпомічних людей взагалі, упала пімста Божа. Ся страшна кара впала на Ізраїля в кількох роках по розп'ятю Ісуса, і Петро, наповнений духом Божим, промовляючи про те над-

ходяче горе, сказав до Ізраїльтян: "Спасайте себе з сього розворотного кодра."—Діян. 2: 40.

"Від коли Господь прийшов до храму, то на Божих людей стягнуто великі переслідування в краях "Християнства", і сі, що добровільно брали участь у тім злім переслідуванню є винні крові. Інші брали участь ненароком. "Християнство" а головню урядова часть його, дуже твердить, що вона виконує волю Божу, коли ж в той самий час є винувата за многи злочини. Відносячись до таких, пророк Єгови каже: "О, як же розопотилась столиця, колись така вірна й повна правого суду! Справедливість давно в ній панувала, тепер—душогубці. Срібло твоє жу-желищею стало, вино твоє розпущене водою; Князі твої—проступники й співники злодіїв, на гостинні ласі, користі шукають; сиротам нема в їх оборони, а справа вдовиці до них не доходить. Тим то говорить Господь, Господь Саваот, сильний Ізраїлів: О, я надолужу мою кривду від противників:моїх, і помшчусь над ворогами моїми!" (Іса. 1: 21-24) Духовенство, а головню Римско-Католицька гієрархія, злучилися з великою торговлею і політичними злочинцями в рабованню й нищенню людей; а повисше пророцтво відноситься до них, тому що вони привлащують собі бути Божим царством. Знову пророк Єгови каже: "Я бо чую крик, мов би породілі, стогнання, неначе первородної, — крик дочки Сионової; вона стогне, простягаючи руки свої: "Ой лишенько моє! душа моя вливає перед убийцями!" (Ерем. 4: 31) "А останні, взявши слуг його, знущались із них, та й повбивали. Цар же, почувши, прогнівив ся, я післявши війсьско своє, вигубив тих розбишак, і запалив город їх." (Мат. 22: 6, 7) Між Жидами як і в "Християнстві" були такі одиниці, що не співчували із таким злочинством, та задля обставин вони були змушені брати участь і попирати сих злочинників, що найменше до певної міри, і вони стались клясою, що несвідомо або ненароком стались винні пролиття крові.

"Ті, що несвідомо або ненароком попирали сих злочинників мусять мати якийсь спосіб утечи, инакше вони попадуться у велике горе в битві великого дня Бога Вседержителя. Єгова з своєї доброти постарався як раз о таку річ для їх утечи, і ті міста прибіжеша представляли як раз той спосіб утечи. Із тих шістьох міст прибіжеша "відділив Мойсей три міста по сім боці Йордані, що на схід сонця". (5 Мойс. 4: 41-44) Йозия ствердив сю секцію потім як він перейшов Йордан, і також назначив три міста в Канан. (Йозия 20: 7-9) Ті шість міст були місцем прибіжеша для дітей Ізраїля і для чуженця як і для проходня, показуючи сим, що те місце прибіжеша буде для тих, що знаходяться в "Християнстві", і також для тих, що співтоваришать з "Християнством", але немають жадної спільности із ним, і котрі можуть потребувати такого прибіжеша й шукати його. "Щоб убийця, той хто необачно, ненароком уби чоловіка, утікав туди, щоб вони служили вам прибіжищем од кровоместника. Сі городи призначено про всіх

синів Ізраїля і про чужениць, що пробували між ними, що усякий, хто туди втікати ме, убивши ненароком людину, не вмер від руки кровоместника, перш ніж він стане перед громадою." — Ісуса Навина 20: 3, 9.

"Если хтось спрочинив смерть через добровільний чин уживаючи до сього залізного знарядя, або кинув каменя, або ручним оружьем з дерева, себто кльбомом, так що він забив на смерть своїм чином, такий чоловік був винуватий за вбивство і мусів умерти. (4 Мойс. 35: 16-18) Кров убийника мусіла бути пролита через кровоместника, що було законом Божим яко кара за поламаання віковичної угоди. "Хто пролине кров людську, того кров теж проливати ме чоловік: бо в образ Божий сотворив Бог чоловіка." (1 Мойс. 9: 6) "Кровоместник сам нехай вбе душо-губця; як тільки подістане його, убити мусить його." (4 Мойс. 35: 19) Але если вбивство случилось випадково або ненароком, тоді вбийця міг утікати до міста прибіжеша для охорони. "І будуть у вас міста сі прибіжешем від мстника, щоб не погіб убийця перше, ніж стане на суд перед громадою." — 4 Мойс. 35: 12.

КРОВОМЕСТНИК

"Хто ж є тим "кровоместником", або позатипичним виконателем пімсти проти таких злочинників? Самі вже слова Божого закону роблять "местником" Божого урядового виконателя. Після єврейської мови, то "местник" значить виконання пімсти обов'язок чого положено на когось кривного або родинного споріднення, так як споріднення Божа було до Наомі і Рут, і проти опоганення близьких кривних. *Вартова Башта* з 1925 р., сторона 182, параграф 51, *англ. вид.*, каже: "Здається, що сим кровоместником є Сатана." Ясним є, що такий вираз се помилка, і *Вартова Башта* ось тут се спростовує. Се правда, що Сатана має силу смерті, яка була дана йому коли він був назначений на сторожа чоловіка, і що він спричиняє смерть многим, навіть декотрим вірним послідувачам Ісуса Христа. Але се не значить, що він є урядовим езекутором Єгови, а головню так далеко як се відноситься до тих містів прибіжеша. Сатана ніколи не був кривним чоловіком, щоб він міг сповнити уряд мстника або мстителя задля того що він є близьким кривним. Сатана—се духовна істота; отже се одно виключає його займатися таку позицію. Ані він не був жадним кривним Ізраїльтянам, і немає жадного припоручення або становиська відносно містів прибіжеша.

"Великим кривняком роду людського через родимість є Ісус Христос, народившись із Марії діви, і через се був кривним Ізраїльтянам. (Галат 4: 4, 5) Совершений чоловік Ісус купив рід людський своєю дорогоцінною кровю і сим чином стався Відкупителем чоловіка, і яко Відкупитель чоловіка Він є одягнений у владу від

Його Отця дати життя людському роду. (Рим. 6: 23; Іса. 9: 6, 7) Він є великий Єговів езекутор і вимірює справедливості відплачуючи однаково крово-винним. "Бо Отець і не судить нікого, а суд увесь дав Синови, і владу дав йому і суд чинити; бо Він Син чоловічий." (Йоана 5: 22, 27; 5 Мойс. 19: 21) Ісус Христос се Оправдатель Єгового ймя, і езекутор усіх Божих ворогів, і в тій езекуції з ним співтоваришать "шість" мужів" кождий з них оружений в знаряд до вбивання і уживав його після керовництва Господа.—Гляди Езекиїла 9: 1, 2; *Оправданія*, Книжка I, сторона 94, *англ. вид.*

"Кровоместник сам нехай вбе душо-губця; як тільки подістане його, убити мусить його." (4 Мойс. 35: 19) Ісус Христос, великий Езекутор, напевно дістане всіх винних крови в Армагедоні в битві великого дня всемогучого Бога і убіє всіх, що не знаходяться в містах прибіжеша. Застереження закона було, "щоб не погіб убийця перше, ніж стане на суд перед громадою". (4 Мойс. 35: 12) Всі інші вбийці мусіли погібнути з руки езекутора. Міста прибіжеша були приготавлені яко спосіб утечі. "Щоб кровоместник, запалавши серцем і пустившись на здогін за убийцею, не здогнав його, коли далеко дорога, та й не вбив його, хоч він не повинен умерти, тому бо не мав до його нечестивості перше. Щоб не проливалася безвинна кров у землі твоїй, що Господь, Бог твій, дає тобі в наслідде, і щоб не було на тобі вини за кров." (5 Мойс. 19: 6, 10) Ся провізія Божого закона представляла далеко більшу річ, що мала настати по тім як вірні й правдиві були взяті в угоду о царство. (Жид. 10: 1; 12: 12-29) Нова угода будучи установлена, і вірні будучи забрані в угоду о царство, то виходить, що позатипичні міста прибіжеша тепер установлені і що вони є для користі тих, що входять в услівя Божого ласкавого розпорядження.

"Коли Егуй пійшов оправдувати ймя Єгови, його серце горіло з ревности" щоби виконати роботу приписану йому. Так і Більший Егуй, Ісус Христос, коли Він був посланий царювати серед ворогів Його і оправдувати ймя Єгови, Його серце горіло із ревности до виконання цієї великої роботи. Те велике і страшне поламаання віковичної угоди через пролиття людської крови мусить бути помщена, тому що се день пімсти нашого Бога і убийці мусять упасти від руки великого Езекутора. Отже Диявол 'знає що його час короткий,' і що вскорі битва великого дня Всемогучого Бога буде точитися. Наслідок буде, що всі вбийники стрінуть вимірену справедливості і ймя Єгови буде оправдане. Ті що не-свідомо помагали диявольській роботі проти людства, і в накопиченню зневаження на ймя Єгови, і хто бажає втіти до міста прибіжеша, му-

сять спішитися. Вони мусять відступити від диявольської організації і стати по стороні Господа Бога і Його організації й остатися там. Для тієї причини написано: "Втікайте з посеред Вавилону й рятуйте кожну душу свою, щоб і вам не погинути за беззаконство його; се бо година помсти Господньої,—він віддає йому заплату його. Гостріє стріли, наповнюйте сагайдаки; Господь підпавив завзяте царів Мидійських, задумав бо проти Вавилону, його затратити,—се помста Господня, помста за храм його."—Ерем. 51: 6, 11.

Через століття цілий світ був під владою лукавого Сатани і його жорстокої і злобної організації. Екзекутор цілковито знищить таких в Армагедоні. Ісус Христос, Екзекутор, є в храмі Єгови і виконує суд, і Бог приказує всім народам мовчати перед Ним і глядіти і вважати на прикази Єгови. Се Його час проголосити свої заміри, і ось Він повідомляє й остерігає. Урядовий елемент сатанської організації отримав повідомлення і остерогу, що сей світ—се організація Сатани і що він буде знищений, і що свідки Єгови є назначені Ним проголосити ці правди і доручувати ці повідомлення. Проголошення цих правд не принесло потіхи духовенству, ні великому інтересі ані політикам, але, противно, вони відмовилися слухати цього повідомлення й остероги і затвердили свої серця. Се особливо правда відносно духовенства. Сей урядовий елемент добровільно, наперед обдумано і зі злим заміром даліше гнобить Божих людей і переслідують їх за проголошення правди. Даліше, він шкодить і вбиває тих, що посвятилися Господеві. Він ушкоджує людей доброї волі тим, що він постійно старається тримати їх від правди. Урядовий елемент сатанської організації, видимий і невидимий, зробив заговор знищити помазанників Господніх і перешкодити проголошенню правди відносно Єгови, Його імені і заміру. (Пс. 83: 1-5) Як Агаб і Езабеля, котрі підмовили свідків щоби убити Набота і вкрасти його майно, так духовенство і їх союзники тепер спонукують інших присягати фальшиво проти свідків Єгови і спричиняють їм терпіння, і тим чином показують їх злобу й жорстоку ненависть. Вони є ті, що засідають вбити тих проти котрих вони мають ненависть. Про цих закон Божий є такий: "І коли з ненависті штовхне його, чи кине на його знарошна, так що той помре, або ворогуючи вдарить його рукою, так що той помре, то мусить вмерти за нього; душогубець він; кровоместник убо душогубця, як тільки підстане його."—4 Мойс. 35: 20, 21.

Не пізніше чим в Армагедоні Ісус Христос, кровоместник, повбиває злобне духовенство і їх союзників. Се виглядає, що такі люди, що кажуть що вони служать Богові але котрі добро-

вільно служать Дияволу, отримають острійшу кару з рук великого Екзекутора. Господь дав приказ тим "шістьом мужам", котрі представляють невидиму частку організації під Христом Ісусом, йти з їх знарядом до вбивання і вбивати всіх добровільних злочинців і то без милосердя. "А другим сказав—так, що я чув: йдіть позади його городом та й убивайте; нехай не милує око ваше й не щадить; і старого й молодика, дівичу, дитину й жіноцтво вбивайте на смерть; із тих же, на кому положено знак, не займайте нікого, а починайте од моєї святині. І почали вони від тих мужів, що були перед храмом." (Езек. 9: 5, 6) Се виразне заявлення Господа є, що "з'організована релігія", котра так вельми знеславляла Його імя, і ті що в ній, що брали участь в переслідуванні Його вірних людей і знеславили Боже імя, будуть знищені без помилювання.

Хто ж є ті, що втічуть? Се люди доброї волі, що втічуть до міста прибіжеша. Колиш вони співтовариши до певної міри з сатанською організацією, але тепер, пізнавши лукавство її, і Божу ласкавість, вони шукають прибіжеша в Божій організації, котра то організація була представлена через міста прибіжеша. Вони полишили Вавилон, себто, організацію Сатани, і втікли в Божу організацію, стаючи по стороні Єгови й Його царства, і від тепер вони не можуть співчувати ані попірати сю лукаву організацію, але мусять стояти непохитно по стороні Господа і вповні співчувати з Його організацією і з роботою яку Він виконує.

СТАРШИ

Старші Божої організації є ті, що були введені в храм і помазані Господом, отже котрі стали старшими в дійсності, або прийшли до зросту в Христі. Ті не соромляться проголосувати правди про ворогів Божих; і се було представлено в проклямації Божого закону в Моаб, а іменно: "Коли ж чоловік ненавидить ближнього свого, і засяде на його і нападши вб'є його, так що той вмере, і коли він утече до котрого із цих міст: Так пішлють туди старші із міста його і приведуть його звідтам, та й оддадуть його в руки кровоместникові на смерть. Очі твої нехай не щадять його; змиє безвинну кров з Ізраїля, і буде тобі добре на сьвіт."—5 Мойс. 19: 11-13.

Вірний останок Божої організації, котрі є старшими, не можуть миритися в жадний спосіб з добровільними вбивцями або гонителями, що належать до організації Сатани, або схороняти їх, ані не можуть вони співчувати з ними коли пімста Божа впаде на них. Вони не лише мусять відділитися від цієї лукавої організації, але мусять бути вповній гармонії з Божим постановленням виляти Його гнів проти них. Вони мусять бути згідними і молити Бога, щоби Його

висказані заміри знищити ворогів були виконані. Ось так вони покажуть їх повне співчуття і пошану Єгови й Його замірам. Отже ці вірні мусять далі одважно голосити про пімсту нашого Бога, тому що се — честь припоручення даного Його помазанникам. — Іса. 61: 1, 2.

"По цілїм "Християнстві" є мільйони людей доброї волі і чесного серця, котрі не бажають бути співучасниками в пролятті невинної крові. Отже несвідомо, невмісно і ненароком вони попались в теняти Сатани і заподіяли много лихих діл проти інших. У Божім законі несвідомість має вимітку если та одиниця зверне своє серце до праведності. Однак, щоби вони могли вітчи від кари, то вони мусять показати їх посвяту до Бога й Його царства скоро вони придуть до пізнання про Його розпорядження до людського роду. Як "старші з міста" вбійника, вони не можуть охороняти винуватих, але мусять бути в гармонії з Більшим Егуйом; і коли Він, як Егуй, забажає голов товпи позатипічного Агаба, то вони мусять ступати приміром володарів і старших і видати їх голови. (2 Цар. 10: 1-7) Се не значить, що вони беруть участь в езекуції котрих будь сотворін, але се значить, що вони не мають вагатися проголошувати правду коли прийде нагода і не мають стримувати щоби затїти когось иншого. Духовенство, а особливо Римо-Католицька гієрархія, вие й нарікає, що свідки Єгови нападають на них. Се є цілковита неправда. Бог положив відвічальність на своїх людях голосити правду, щоби інші знали про Божі заміри. Се правда відкриває лукавого, і правду голоситься для користі тих, що бажають чинити правду.

"Великий Суддя, Ісус Христос, засїв на своїм престолі в храмі і розділює людей, і ті, що бажають бути в гармонії з Богом і справедливістю мусять безпрованочно і компромісу стати по стороні Господа й оголосити, що вони стоять по стороні Бога й Його справедливого правительства всякого часу. Відвічальність лежить тепер на свідках Єгови наувати клясу Йонадаба, щоби всі люди доброї волі могли поступати розумно. Ті люди доброї волі й чесного серця були засміплєні Сатаною й його агентами, а головнн духовенством, і аж поки вони не почули правди про Господа й Його царство, вони несвідомо попирали ту безбожну орду і поповняли інші діла насильства тим, що посвяталися Єгови і Його царстві, як и ним.

"Але щож можна сказати про тих, що брали участь у Світовій Війні і відбирали людське життя у битві, і котрі опісля прийшли до пізнання правди, посвяталися вповні чинити волю Божу, і віддали себе Господеві? Чи такі мають яку охорону в містах прибіжеша? Із Писання не виглядає, що міста прибіжеша відносяться до тих,

що сталися членами тіла Христового. Як здається, то нема причини чому вони мали б відноситися до них. Між сими а клясоу так знаною "мільйони що ніколи не помруть", розуміючи під сим людей доброї волі, що слухають Господа Бога але котрі не є прийняті яко часть жертви Ісуса Христа, є велика ріжниця. Перед відбудованням Сиона, цілї проповідування євангелії була, щоби взяти з між народів людей для ймени Єгови. Щоби бути одним із взятих для ймени Єгови грішник мусів перше признати свої гріхи перед Богом, вповати на дороговціну кров Ісуса Христа яко в Його викупну ціну, і тоді безуслівно згодитися чинити волю Божу через цілковите посвячення себе. Се воля Бога, що би ті так взятї для Його ймя умерли як людські сотворіння, але жили як духові сотворіння. Чоловік, що вповні посвятився чинити волю Божу, і чие посвячення було прийняте, сей оправданий Єговою через Його віру в Ісуса і задля його послушництва до Божого закону. Всі гріхи таких є покриті кровю Христа. Коли його посвячення є прийняте, тоді він стає оправданий, і задля його оправдання він має право жити як людина; і се то людське життя він жертвує. Тоді Бог родить його яко свого духового сина, і всі його минувші як і насліджені гріхи є обміті. "Хто бо вмер, той визволивсь од гріха. Коли ж ми вмерли з Христом, віруємо, що й жити мєм з Ним, знаючи, що Христос, уставши з мертвих уже більш не вмер: смерть над Ним більш не панує. Бо що вмер, за гріх вмер Він раз а що живе, Богові живе. Так само й ви думайте, що ви мертві вже гріху, живі ж Богові, у Христі Ісусі, Господі нашім." (Рим. 6: 7-11) Павло був один, що несвідомо був учасником у вбійстві Стефана, як се він самий твердить: "І як пролилась кров Стефана, сьвідка Твого, я сам стояв і позваляв убийство його, стережучи одежі убийців його." (Діян. 22: 20) Але коли Павло пізнав правду, і вповні посвятився чинити волю Божу через Ісуса Христа, Його гріхи були очищені й змиті і він ставсь прийнятим для Господа. Хто так родиться від Єгови яко Його син, такий стає новим сотворінням в Христі Ісусі; яко ж написано: "Тимже коли хто в Христі, той нове сотворінне; старе минуло; ось стало все нове." (2 Кор. 5: 17) Таких то синів Божих, що їх знайшов Ісус Христос вірними в часі відбудовання Сиону, взято в угоду о царство, і сі сталися частью царської організації Божої представленої символічно через місто. (Одр. 21: 1, 2) Всі такі знаходяться під Ісусом Христом, Більшим Мойсейом, і потім вони мусять бути цілковито послушні Христові если вони хотять жити. (Діян. 3: 23) До сього то нового сотворіння в Христі писання говорять: "Ми знаєм, що перийшли від смерти у життя, бо любимо братів; хто не любить брата, пробу-

ває я смерті. Кожен, хто ненавидить брата свого, той чоловікогубець; а ви знаєте, що жоден чоловікогубець не має життя вічного, в ньому пробуваючого."—1 Йоана 3: 14, 15.

³⁰ Прибіжеша таких або охорона таких є в Божій організації під Христом, у тайнім пробутку Всевишнього: "Хто під покровом Всевишнього, той буде в тіні Всемогучого. Я кажу до Господа: Ти моя пристань і твердиня, мій Бог, на Його вловати буду." (Пс. 92: 1, 2) Сі становлять часті міста і вони не втікають до нього потім, як Сион став відбудований. Щоби ці послідователі Ісуса Христа отримали життя, то вони мусять перебувати в Христі Ісусі, бути вірними, і виконувати їх задачі. (Йоана 15: 5-8) Всі такі є членами священства під Христом.

³¹ Від коли Господь Ісус прийшов до храму і від коли Сион став відбудований, то вірні і що були введені в угоду о царство становлять часті Божої організації. Се сталося потім, як угода

вірності була зроблена в Моаб, що міста прибіжеша були установлені, і се показує, що коли вірні сини Божі були взяті в угоду о царство, що ті позатипічні міста прибіжеша були установлені, або радше, ужиті. Перед взяттям вірного останка в угоду о царство, від тоді були й ще є люди доброї волі, котрі несвідомо або ненароком ломлять віковичну угоду. Період жертви для вибрання людей для Єгового ймя мусять скінчитися коли Сион став викінчений; але яке ж розпорядження є для тих людей доброї волі, що тепер посвячуються Богу Єгови? Вони знаходяться у світі під управою Сатани, і вони не мають співчуття із його лукавим правлінням, і відлучилися від неї. Вони бажають служити Богові й чинити Його волю. Се є важне тепер зрозуміти, яка є ціль Єгови відносно них й яка, є відвічальність положена на вірному останкові відносно Йонадаба.

(Дальше буде)

ЙОГО УГОДИ

(Часть 7, продовження з минушого числа)

ПИТАННЯ

³⁵ Щоби дістати краще вирозуміння угод Єгови, то буде на місці застановитись над декотрими питаннями; і для того тут ставимо питання і зараз слідує відповідь.

³⁷ ПИТАННЯ: Котра із Божих угод є віковичною угодою?

ВІДПОВІДЬ: Всі угоди зроблені Єговою є вічно триваючі, тому що се становить заявлення самим Єговою Його замірів, а Єгова не змінює своїх замірів. (Мал. 3: 6) Усі угоди між Єговою і Його сотворіннями є вічні так далеко як се відноситься до Єгови.

³⁸ ПИТАННЯ: Чи се згідним з Писанням казати, що Авраамова угода се угода Сари, і що ся угода видала насіння обітниць?

ВІДПОВІДЬ: Ні, Писання нігде не говорить про "угоду Сари". В Авраамовій угоді Авраам представляв самого Бога Єгову; отже те, що називається Авраамова угода, є виразом Божого заміру, і то без жадних зобов'язань, вивести насіння через котре всі роди землі будуть благословені. Єгова ствердив сю декларацію клятвою, і, як се апостол зазначає, задля Його слова і клятьби ся обітниця або угода є незмінна. (Жид. 6: 18) Авраам був отцем, або життя-давателем, Ісаак, котрий був прообразом насіння, котрим то насінням є Божий Син. Божа жена не є Його угода, але жена стоїть або представляє Божу організацію. Ісус Христос, насіння обітниць, є насінням Божим. Угода не видає насіння, але Єгова через свою жену, представляючи Його організацію, виводить насіння.

³⁹ ПИТАННЯ: Чи церква є насінням або потомком нової угоди або Авраамової угоди?

ВІДПОВІДЬ: Нова угода не родить насіння,

але видає людей для ймя Єгови котрих Єгова вживає як своїх свідків, і ті, що є в новій угоді і докажуть їх вірність, Він приймає як синів Божих у царський дім і через всиновлення вони стаються частю насіння Авраамового. Сі не є насінням Авраамової угоди ані нової угоди. Вони є насінням або синами Божими. "Любі, ми тепер діти Божі; та ще не явилось, що ми будемо; знаємо ж, що, коли явить ся, подібні Йому будемо, бо побачимо Його, яко ж єсть." (1 Йоана 3: 2) Се не угода, що родить насіння, але Божа жена, себто, Його організація; а життя виходить від самого Єгови.

⁴⁰ ПИТАННЯ: Чи апостол Павло не каже, що Сара була типом на Авраамову угоду? І чи се згідно з Писанням говорити про угоду як про "угоду Сари"?

ВІДПОВІДЬ: Ні, такої річі як "угода Сари" нема. Авраамова угода—се Божа угода. Апостол сказав, що Авраамів син від Його вільної жени Сари, се було иносказанням, представляючи Єрусалим в небі, себто, організацію Єгови, котра є матірню усіх синів Божих.

⁴¹ ПИТАННЯ: Чи нова угода є угодою реституції, яка буде в силі й принесе життя людству протягом царювання Христа?

ВІДПОВІДЬ: Ні. Нова угода не є угодою для реституції життя і не буде в силі або в чинності підчас царювання Христа до повернення людства.

⁴² ПИТАННЯ: Що ж тоді розумів апостол Петро коли він сказав: "Небеса мусять затримати Ісуса Христа аж до часу повернення усіх річей"? Если се не означувало реституції усього роду людського, то що значить те писання?

ВІДПОВІДЬ: Глядіть часть 8 сього артикула.